

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

LISTOPAD 2017***ROČNÍK XVIII.***ČÍSLO 11

Cítát inspirující:

„Ale to jsou takové nesmyslné povýšenecké představy, že literatura je něco vznešeného, něco víc než hudba nebo film. S tím bojovali v devadesátých letech v Německu, pak se vyrojily literární kabarety, v nichž spisovatelé oslovili spoustu mladých lidí a vrátili literaturu zpátky na zem.“

Jaroslav Rudiš

**Václav TESLÍK
BOXOVKA - VÝSLEDEK**

**Ta rvačka formu má i bez pěstí,
pěstí jsou rvavá obvinění
na politickém náměstí,
kde sliny slizké žlučí pění.**

**Každý si brání vlastní korýtko,
exaltovaně svoji politickou rasu,
a odmítají svorně! - rovnítko,
jen svorně otvírají, občane, tvou kasu.**

**Tak měj se, brachu, na pozoru, vždyť
jsou obrazem tvým! Myslíš, že to nevím?
Jsem jedním z vás a bráním si své, byť**

**rád nadávám a planě řečním v davu.
Však když jsem sám? Jinak se rozmluvím.
A skloním hřbet za oblek jen - a stravu.**

ZNÁTE „ROMBOID?“ aneb ČESKO – SLOVENSKÉ ZAMYŠLENÍ

Tentokrát jsem zavítal na Slovensko, abych Vám představil jeden velmi zajímavý literární časopis, mající svoji více než padesátiletou historii. Jmenuje se ROMBOID a poprvé vyšel v roce 1966.

Abych byl přesný, nechám citovat stránky časopisu ve slovenštině: „Romboid - literatúra / život / literárna a umelecká reflexia - je mesačník, ktorý vydáva Asociácia organizácií spisovateľov Slovenska s finančnou podporou z verejných zdrojov poskytnutých Fondom na podporu umenia. Časopis vznikol v roku 1966, pomenovaný je podľa prelomovej básnickej zbierky Romboid Laca Novomeského.“

A co je pro nás jako čtenáře nejzajímavější? Archiv Romboidu, kde si můžete najít zajímavé články, díla autorů a pokochat se krásnou slovenštinou, kterou už tak nějak podvědomě zapomínáme. Takže pokud máte čas a chuť, klidně zavítejte na stránky <http://romboid.webnode.sk/archiv/> !

Při listování jsem si uvědomil, že právě před čtvrt stoletím jsme koncem léta a na podzim prožívali dny, kdy se naše bývalá federální republika dělila na dvě části. Ať už s radostí nebo spíš se smíšenými pocity, což byl můj případ, jsem rád, že se tenkrát všechno odehrálo nějak v poklidu. Že jsme světu ukázali, jak ze zpívá v jedné písni skupin Chinaski a No, name : „Dodnes sa diví celý svet, jak se dá rozejít bez krve, naposled a poprvé, ...“

Na tuto písničku jsem si vzpomněl po nedávných událostech v Barceloně a vlastně v celém Katalánsku či Španělsku při referendu o nezávislosti Katalánska.

Takže možná nad Romboidem i trošička nostalgie, ale na druhou stranu mám radost, že naše kontakty stále existují. Možná že v příštím roce vystoupí slovenští autoři na Šrámkově Sobotce a nakonec v Rámci dne poezie chystám program „Labyrint slovenské poezie“, kdy se chci podívat na autory od Samo Chalúpký po současnost.

Na závěr si vypůjčím ještě kousek té vzpomínané písni: „Těším sa na teba, môžeme debatovať do rána, ...“ A tak to má být, v pokoji debatovat třeba o poezii!

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Vyhlášení výsledků 23. ročníku literární soutěže Mělnický Pegas se konalo v Mělníku v sobotu 14.října 2017. Ilona Pluhařová získala čestné uznání v kategorii C (autoři, kteří nevydali sbírku) a Václav Franc také čestné uznání v kategorii D (autoři, kteří vydali sbírku). Básně „Hádanka“ (Ilony Pluhařové) a „Suvenýr z jihu“ (Václava France) byly uveřejněny ve sborníčku vítězných prací.

- V Jičínském deníku v pondělí 9.října 2017 najdete článek Bohumíra Procházky „Poetická jeseň v Martině“(plus foto z akce). Viz http://jicinsky.denik.cz/zpravy_region/poeticka-jesen-v-martine-20171009.html .

- Ve středu 11.října 2017 se konal v Praze na Hlavním nádraží ve vládním salónku křest knihy „Literáti na trati IV aneb Kola se točí dál.“ Jedním z kmotrů byl Václav Franc. Slavnostní křest doprovodilo Řehečské kvarteto. O akci najdete více na <http://spisovatelejih.blog.cz/1710/a-kola-se-toci-dal> v článku hlavního organizátora akce Františka Tylšara.

- V bulletinu Střediska východočeských spisovatelů „Kruh“ (číslo 49, vydáno říjen 2017) je uveřejněna povídka Václava France „Návrat ztraceného syna“ a článek Václava France „Stříbrné Střípky z Ráje“ z vyhlášení literární soutěže v Turnově 1.června 2017 (plus foto Martina Žantovského z akce).

- V úterý 24.října 2017 se konal v Městské knihovně v Nové Pace oficiální křest knihy Zlatý Zákoutský „Babička Zlata vypravuje.“

- Ve čtvrtek 12.října 2017 vystoupili v Knihovně Kryštofa Haranta v Peci s programem „Kytice a jiné horory“ Dana Beranová a Václav Franc.

- V Knižních novinkách číslo 20/2017 (vyšlo 9.října 2017) najdete článek Bohumíra Procházky o knížce „Dvojčata. Ve stínu Valdštejna“, kterou vydala Obecně prospěšná společnost Valdštejnovo imaginárium.

- Ve čtvrtek 19.října 2017 se konal v Občanské záložně v Přelouči křest sborníku Střediska východočeských autorů „O cestách a cestování.“ Ve sborníku najdete mimo tvorby dalších triadvaceti autorek a autorů také práce Dragy Zlatníkové (próza „Kamenná holka“) a Václava France (soubor „Moje literární cestovní kancelář“ tvořená trojicí povídek „Nejen literární očekávání“, „Když zubaře (na dovolené) chytne zub“ a „Marseille“).

- Pavel Jonák získal tzv. prémii (= čestné uznání) v konkurenci 624 účastníků na 7. ročníku literární soutěže „BÁSNE SK/CZ 2017“, které vyhlásily společně Občianske združenie literarnyklub.sk, Psi víno - časopis pro současnou poezii a vydavatel'stvo Fra.

- Ve středu 1.listopadu 2017 se v Knihovně Václava Čtvrta v Jičíně konal podvečer „Propletence Bohumíra Procházky aneb Z bloku a foťáku novináře proChora.“

Václav

Knihovna Václava Čtvrta v Jičíně
ve spolupráci se Základní uměleckou školou J. B. Foerster v Jičíně
vás srdečně zve na literárně hudební pásmo,
které se koná v rámci celostátní akce Den poezie

„LABYRINT SLOVENSKÉ POEZIE“

Básník Václav Franc představí
průřez slovenskou poezií
od Samo Chalupky a jeho „Mor ho!“ po současné básníky

**středa 15. listopadu 2017 od 18 hodin
v sálku jičínské knihovny**

ČAJ č. 134 – RUSKÁ LITERATURA

Listopadový ČAJ je věnován současné ruské literatuře. Když píše současné, myslím tím opravdu autory narozené po 2.světové válce (s jednou výjimkou). Víím, že naše generace, maturující ještě z ruského jazyka a literatury, má v paměti Puškina, Lermontova, Gogola, Čechova, Tolstého, ale kdo v současné době patří mezi uznávané ruské autorky a autory? Říkají vám něco jména: Pelevin, Sorokina, Poljakov či Stěpnová, Tolstá nebo Děněžkinová?

Pokusím se vám aspoň některá z nich osvětlit v mém pojednání „Ruská současná literatura mýma očima,“ přičemž si nedělám nárok za úplné vyčerpání obsáhlé problematiky ruské literatury.

Rozhovor poskytl ruský autor a překladatel žijící v Praze Andrej Fozikoš. V rozhovoru přiznal, že: „Češtinu mu pomáhal zvládat Haškův Švejk!“ A přiložil i svoji kratší povídku „Houbařská vášeň.“

Z tvorby jičínských autorů jsem tematicky přiložil svoji povídku z almanachu nakladatelství Kmen „Z které koleje jede vlak na Rokycany?“

Doufám, že Vás můj výlet do světa ruské literatury zaujme. A trochu v předstihu prozradím, že plánuji na příští rok výlet do světa francouzské současné literatury!

Václav

ROMÁNY ZDARMA

Vážení tvůrci literárních děl!

Webové stránky www.romanyzdarma.cz. slouží autorům, kteří se z jakýchkoli důvodů rozhodli sami zveřejnit své texty v podobě e-knih. Stránky jsou archivovány Národní knihovnou ČR a mají už téměř 120 000 vstupů. Pisatelé se ani nemusí zříkat honorářů, které jim po přečtení a posouzení díla může čtenář poskytnout ve formě dobrovolné finanční částky na uvedené číslo konta.

Pokud zvolíte tento způsob nabídky svých ucelených literárních prací (které lze kdykoli ze stránek stáhnout), zašlete je na adresu: milos.konas@seznam.cz

Miloš Konáš provozovatel stránek www.romanyzdarma.cz

Dimitri VERHULST – OPOZDILEC

Vydala Euromedia Group, a.s. - Odeon v roce 2017

Překlad Veronika ter Harmsel Havlíková

Vlámský spisovatel Dimitri Verhulst mě svojí útlou knížkou „Opozdilec“ příjemně překvapil. Je to svěží dílko plné tragikomického humoru.

Hlavní hrdina, bývalý knihovník, znalec Erasma Rotterdamského, dnes čtyřiasedmásátiletý Désiré Cordier má plné zuby své manželky, která jej neustále peskuje, nechápe ani své dvě děti, a tak se rozhodne předstírat demenci, resp. Alzheimerovu chorobu. Nastuduje si příslušné kapitoly nemoci a pomalými krůčky míří do geriatrického zařízení ve Sněžence.

Kniha je plná tragikomických výjevů, nejen na cestě k předstírané demenci, ale třeba vzpomínek na první setkání s dívkou Rózou Rozendaalovou, se kterou se hlavní hrdina opět sejde až na sklonku života právě ve Sněžence.

Jak se rozhodl, musí hrát svoji demenci až do konce, ačkoliv by několikrát chtěl vystoupit ze své „role“. Třeba když mu dcera, která si myslí, že její otec stejně nic nevnímá, vyličí všechny svoje problémy, třeba jak ona viděla život v rodině, vztah rodičů.

Zajímavý moment nastává, když Désiré zjistí, že ne všichni pacienti jsou dementní, jen prostě stejně jako on, hrají svoji hru. A v tu chvíli si uvědomí, že vlastně vůbec neví, kdo je kdo.

Kniha není jen souhrnem více méně humorných situací, i když je domyslíme do konce, zjišťujeme, že konec života vůbec není žádná legrace. Autor si všímá Bohumila Hrabala, jeho odchodu z tohoto světa a vlastně jej využije v závěrečné pointě příběhu.

Takže pokud jsem vám navnadil, očekávejte černý humor se vším všudy, co k tomu patří. Ale je možné, že vás bude tak trochu zamrazit, když si přečtete, cituji ze str.20: „V současnosti se stále cítíme příliš mladí na to, aby nás žrali červi nebo abychom vylétli komínem.“

Václav

O KNIZE, KTERÉ JSEM BYL ZA KMOTRA

Alena BARTOŇOVÁ - JAK SE SEKAJ MILIÓNY

podtitul: Nikde není všechno akorát

Vydala vlastním nákladem autorka v roce 2017

Další kniha jilemnické autorky přináší jiný námět než předchozí díla z pera Aleny Bartoňové, mapující životní a především pracovní peripetie v kratších prózách či povídkách. Tentokrát se nám představuje ucelená novela o lidské závisti, malosti a nepřejícnosti.

Hlavní hrdinka Ivana Bárová prožívá svůj každodenní život, má přítele Pavla, dvě dospělé děti, hledající svůj směr v životě, řadu koníčků, patří mezi ně i psaní knih, ale má taky strýce Miroslava Mana. Ten žije ve vzdáleném městě a po ovdovění je vlastně sám, když nepočítám starou kočku Terynku sdílející s ním dům. Strýc Miroslav má sice dvě dcery z předchozích vztahů, ale nevycházel s nimi dobře, takže dům ještě za života převedl na svou neteř Ivanu, která se jako jediná z rodiny o něj stará, ale jednoho dne najdou sousedé pana Miroslava mrtvého. Dokonce policie uvažuje, jestli mu někdo nepomohl na onen svět.

A tady začíná příběh o závisti, nenávisti, nerespektování základních lidských pravidel. Hlavní hrdinka zápasí nejen s příbuznými, ale i s byrokracií úřadů, veřejným míněním, které v ní vidí člověka, který dcerám ukradl dům, ale ... nic není jen černobílé. Ivana je rozená bojovnice a s pomocí přítele, dětí a pár přátel jen tak lehko „z boje neutíká.“

Celý příběh je okořeněn o krásný vztah syna hlavní hrdinky Milana ke svému psu Kubovi, kdy jej vážně nemocného musí nechat utratit, ale i přerod, kdy Milan hledá sám sebe, až potká dvě Kláry, ale nechci víc prozrazovat, to nechám na čtenáři.

Příbuzné si člověk nevybírá, tak by se dala stručně charakterizovat kniha Aleny Bartoňové, sonda do současného života aktivní ženy, která se nechce smířit s žádnou problémovou životní situací, pokaždé nachází, někdy i těžce, východisko. V tom je příběh optimistický, i když závist je věčná.

Kniha je autorkou zajímavě ilustrována, např. i portrét na

facebooku může být důvodem k pomluvám. V závěru autorka píše, cituji: „A znovu se neviditelné vlákno rozeběhlo splétat úplně jiný příběh. Jaký bude? Kdo ví... Snad šťastný...“

Myslím si, že Aleně Bartoňové knížkou „Jak se sekají milióny“ rozhodně nevyschl její tvůrčí pramen a potenciál. Budu rád, když si zase přečtu její další knihu (a třeba budu opět poctěn kmotrovstvím).

Václav

23.MĚLNICKÝ PEGAS 2017

V sobotu 14.října 2017 se v Masarykově kulturním domě v Mělníku konalo vyhlášení již 23.ročníku literární soutěže Mělnický Pegas. Opět nechyběly koblihy a vínko, jak se už na město na soutoku dvou největších českých řek patří. Nechyběla ani burza sbírek poezie, muzika (jednak dvojice mělnických muzikantů a Řehečské kvarteto).

Pořadem provázela Josef Kubias, slovo poroty přednesl její předseda Jaroslav Schnerch. Ale hlavně se pochopitelně čekalo na odtajnění výsledků literární soutěže. Mezi mladšími se opět hojně umístili žákyně, žáci, studentky či studenti kolem Rakovníka, za což vděčí paní učitelce Magdaléně Pokorné (mimochodem sama získala 2.místo v kategorii D), která s nimi již delší dobu pracuje a literárně je vede.

V kategoriích starších autorů (ať už C – ti, co dosud nevydali sbírku či D – ti co již vydali sbírku) se objevovala známá jména, ale třeba pro mě bylo malé překvapení jméno vítěze kategorie C pana Jiřího Vídeňského z Moravských Budějovic. V kategorii D vyhrál již trochu tradičně Pavel Šubrt z Kosmonos. Mezi více než šesti desítkami autorek a autorů jsme se neztratili ani my z Jičínska. Ilona Pluhařová získala v kategorii C čestné uznání, stejně jako Pavel Vydra z Pecky. Já jsem přidal v kategorii D také čestné uznání za soubor básní Pařížské reminiscence.

Jsem rád, že si 3.místo v kategorii D odnesl Martin Vídenský z Letohradu, člen Střediska východočeských spisovatelů.

Martin Vídenský a Václav Franc s diplomy na mělnickém Pegasu. Foto R. Krejbichová

Nejcennější potom byla celá řada rozhovorů s autory z nejrůznějších koutů naší vlasti, podtrhávající téměř rodinnou atmosféru setkání. A při písničkách Řehečského kvarteta bylo v závěru dopoledne opravdu veselo.

Autoři Mělnického Pegasu vydali sborník Řekou poezie na počest 30.výročí založení klubu. A tak byl další důvod k oslavě.

Takže příští rok zase na Mělníku.

Václav

MĚLNICKÝ PEGAS 2018

Mělnický literární klub Pegas vyhlašuje 24. ročník celostátní

poetické soutěže „Mělnický Pegas 2018“, přihlásit s mohou všichni neprofesionální básníci z celé České republiky, ve čtyřech kategoriích: A - do 15 let, B - do 30 let, C - nad 30 let, D – autoři, kteří již vydali básnickou sbírku. Počet básní: 3 až 5 ve třech vyhotoveních. Soutěž je anonymní, básně nepodepisujte! Nutno připojit lístek se svým jménem, kategorií, datem narození, adresou bydliště a ofrankovanou obálkou se zpáteční adresou. Přihlášky se přijímají od 1. ledna do 31. května 2018 na adrese: LITERÁRNÍ KLUB PEGAS, Českobratrská 2800, 276 01 Mělník. Slavnostní vyhlášení výsledků soutěže se uskuteční v Mělníku v říjnu roku 2018.

A KOLA SE TOČÍ DÁL

Tomáš Garrigue Masaryk, Václav Havel, Miloš Zeman, mongolský prezident Cachjagín Elbegdordž a mnoho dalších významných jmen, na konci jejichž seznamu nalezneme skupinu autorů knihy Literáti na trati...

Co mají tato jména společného? Každý z nich navštívil a byl hostem v Císařském salonu, později nazývaném prezidentský, a nyní vládní. Tyto vzácné secesní prostory historické budovy pražského Hlavního nádraží jsou normálně pro veřejnost uzavřené. Svým přepychovým vzhledem plně odpovídají významu vzácných hostů, kteří se tu dodnes přijímají.

A právě zde, díky spolupráci s Českými drahami, Odborovým sdružením železničářů a Mezinárodní federací pro kulturu a volný čas železničářů (FISAIC), se zde dne 11. října 2017 již počtvrté sešli literární autoři, jejichž Múzou je rychlost a vůně dále odpočítávaná klepáním kol železničních vozidel, aby zde pokřtili již čtvrtý díl železniční antologie Literáti na trati aneb Kola se točí dál.

S nápadem vytvořit knihu, sestavenou z ukázek literárních děl železničních zaměstnanců a autorů, kteří o železnici píší, přišel před pěti roky František Tylšar, spisovatel a také železničář. Z původních osmnácti autorů, kteří publikovali svá dílka v první knize, se stala lokomotiva, která vlak plný písmenek táhne již čtvrtým rokem. A vagonů tvořených jednotlivými autory stále přibývá. Přesně před rokem pokřtili knihu s padesáti autory a v té dnešní je jich dokonce sedmdesát dva. A to jen těch literárních, jak říká v úvodu knihy realizátor projektu. Velkou měrou se o to zasloužila i literární skupina FISAIC, která byla založena v loňském roce.

Díky ní a FISAIC vůbec se do knihy zapojily i další skupiny. Jsou to fotografové a malíři, kteří přispěli k obsahu svými fotografiemi či obrázky. Skupina esperantistů zase rozšířila jazykovou pestrost publikace. Takže kromě již obvyklé slovenštiny a polštiny v ní letos nalezneme i ukázky v neprávem opomíjeném celosvětovém jazyce. Samozřejmě také s příslušným překladem...

Po představení autorů přečetla ukázku z poezie a prózy spisovatelka Alena Vávrová. Její opravdu pečlivý výběr ukázek, spojený s profesionálním přednesem, byl odměněn dlouhým potleskem.

V následující části popsala Jarmila Šmerhová organizaci FISAIC a

její činnost. Hovořila o dvouleté činnosti literární skupiny i o tom, jak v praxi probíhá úspěšná spolupráce s ostatními skupinami. Připomněla předchozí díl "Literátů na trati", kterým se Odborové sdružení železničářů úspěšně prezentuje i na mezinárodní úrovni. Jak s potěšením podotkla: "Pan prezident má vždy nějakou knihu s sebou." Dále přítomné seznámila se společným projektem literární a foto skupiny "PHOTOLITERA 2017". Jedná se o putovní výstavu fotografií spojených s krátkými literárními texty, která již proběhla v Příbrami, Pardubicích a v Praze a která sklízí i od odborné veřejnosti mnohá pochvalná uznání.

K vlastnímu křtu byly letos vyzvány dvě sudičky. A obě reprezentovaly literární organizace České republiky, které sdružují mnohé známé autory. Za Obec spisovatelů ČR a Unii českých spisovatelů - Václav Franc a za český Pen club Alena Vávrová.

Z úst obou sudiček zaznělo mnoho pochvalných slov k obsahu i zpracování knihy. Vysoce byly oceněny čas a nasazení, potřebné k zorganizování a vytvoření díla takového rozsahu. Oba moc dobře věděli, o čem hovoří, protože Václav Franc je organizátorem literární soutěže humoru a pobavení Řehečská slepice a Alena Vávrová organizuje uznávaný mezinárodní festival Literární Františkovy lázně.

Snad nejkrásnější přání do startu knihy zaznělo z úst západočeské sudičky na závěr: "Milá kniho Literáti na trati IV aneb Kola se točí dál. Buď mrcha! Buď dobře prodejná!"

Bouchl špunt šampaňského, fotografové vytvořili společné foto a následovala část, ve které bylo rozdáno mnoho autorských podpisů, navázána nová přátelství a všichni se dobře bavili. Aby ne, když jim k tomu vyhrávala světově proslulá kapela Řehečské kvarteto, která je již tradičním partnerem akce. Poděkování též patří odborářům, kteří připravili malé, ale dobré pohoštění, a všem, kteří se na přípravě a průběhu akce podíleli.

Na závěr se sluší ještě připomenout, že podtitul knihy "Kola se točí dál" byl naplněn. Už nyní je jasné, že čtyřkou Literáti na trati nekončí. V příštím roce se nechystá další kniha, ale rovnou dvě. Vzhledem k narůstajícímu zájmu autorů bude vydána zvlášť kniha poezie a zvlášť kniha prózy. "Tak ať vám to píše a za rok ve zdraví na shledanou!"

František Tylšar

Literatura žije aneb Jičínské šuplíky jsou i pro vás

PŘÍLEŽITOST PRO VŠECHNY, KTERÉ MAJÍ RÁDI LITERATURU!

Literatura v Jičíně žije! A právě proto vzniká v Jičíně nový projekt, který dává příležitost začínajícím autorům, ale i těm, kteří tvoří již delší dobu, ale zatím neměli odvahu svá díla přechodit na veřejnost.

Autorkami projektu jsou dvě studentky Lepařova gymnázia, kterým v Jičíně chybí prostor pro diskuzi nad literaturou, ale i šance přechodit ostatním své literární pokusy. Proto se rozhodly nenechat Jičín kulturně usnout a vytvořit příjemnou tradici - večery strávené nad literaturou, zejména tou, která vzniká přímo v Jičíně a jeho okolí.

Ve městě se (zatím) na dvou místech objevil takzvaný ŠUPLÍK - výrazná modrá krabice, kterou lze nalézt v Městské knihovně v Jičíně a na Lepařově gymnáziu. Do této schránky lze vložit vaše literární dílo (prozu, poezii, ale i drama) a mít tak možnost dostat zpětnou vazbu na vaše texty. Stačí váš text vložit do obálky a přiložit vaše údaje a instrukce. Můžete ale zůstat i naprosto anonymní, váš text za vás přečteme my. Více o tom, jak postupovat zjistíte na našich webových stránkách www.literatura-jicin.cz.

Literatuře holdujete, ale spíš jako čtenář či čtenářka? Nevadí! Projekt funguje i "opačně" - na webových stránkách lze sledovat plánovaný termín veřejného čtení textů ze Šuplíku. Neváhejte a přijďte si poslechnout živou a čerstvě zrozenou literaturu! Následná diskuze a zpětná vazba od vás je pro autory to nejdůležitější, čeho se jim může dostat.

PAVEL JONÁK USPĚL V SOUTĚŽI BÁSNE SK/CZ 2017

Pavel Jonák uspěl v mimořádné kokurenci 624 účastníků 7.ročníku literární soutěže BÁSNE SK/CZ 2017, když získal „Prémii“ a dostal se mezi desítku oceněných autorek a autorů s básní „Ztráty paměti“. Vítězství získala Simona Racková (Noční převádění mlád'at), 2.cenu Marián Milčák (Wignerov priateľ) a Petr Mezihorák (Přiblížení). 3.cena nebyla udělena. Prémii získali v abecedním pořadí :Jacob

Bakker (Nulové světlo), Marek Grajciar (Rozplynutie), Pavel Jonák (Ztráty paměti), Matěj Lipavský (Banánovky), Martin Melicherčík (Mrtva kaviareň), Jan Těsnohlídek (Nové básně), Martin Vlado (cheppott schramot).

Vítězné příspěvky vyjdou ve sborníku, který bude slavnostně pokřtěn 1.prosince v A4 – prostor současné kultury Novotvar. A 5.prosince v Praze v nakladatelství Fra.

7. ročník soutěže BÁSNE SK/CZ 2017 vyhlásily: Občianske združenie literarnyklub.sk, Psí víno - časopis pro současnou poezii a vydavatel'stvo Fra.

JIVÍNSKÝ ŠTEFAN

Udělování cen Jivínský Štefan se blíží. Nominace můžete doručit do knihovny

Do konce roku máte příležitost nominovat jednotlivce či skupiny na ocenění Jivínský Štefan, které připomíná významné kulturní počiny na Jičínsku za rok 2017 a také dlouhodobou kulturní činnost. Návrh na udělení Štefana může podat kdokoli. Stačí uvést jméno a adresu nominovaného (jednotlivce či skupiny) a stručné zdůvodnění, připsat, zda se jedná o počín roku (I. kategorie), nebo o dlouhodobou činnost – trvající nejméně 5 let (II. kategorie), a nezapomenout na jméno a adresu navrhovatele.

Své návrhy zasílejte do 31. prosince 2017 buď na e-mailovou adresu: jivinskystefan@seznam.cz, nebo poštou na adresu: Knihovna Václava Čtvrťka, Denisova 400, 506 01 Jičín. Nominace lze v půjčovní době přinést i osobně do oddělení pro dospělé, můžete je také kdykoliv vhodit do schránky knihovny. Obálku označte heslem „Jivínský Štefan“.

Tradiční setkání s vyhlášením výsledků dvaadvacátého ročníku Jivínského Štefana se tentokrát uskuteční v Hořicích, a to v neděli 25. února 2018.

Za pořadatele Štefanská komise & Nadační fond Jičín – město pohádky & Knihovna Václava Čtvrťka v Jičíně & město Hořice

Dvacet pět východočeských autorů o cestách a cestování

Ve čtvrtek 19.října 2017 se konal v Občanské záložně v Přelouči křest sborníku Střediska východočeských autorů „O cestách a cestování.“

Sborník je editorským počinem Doc. PhDr. Jiřího Hrabince, CSc, který celou knížku výborně graficky doplnil vlastními ilustracemi. Jedná se již o devátý počín v řadě.

Přehled sborníků:

Dvanáct východočeských prozaiků (2007),

Šestnáct východočeských básníků (2008),

Sedmnáct východočeských autorů literatury pro děti (2009),

Trináct východočeských autorů povídek s tajemstvím (2010),

Trináct východočeských začínajících autorů (2011),

Šestnáct východočeských autorů humoru (2012),

Dvacet šest východočeských autorů o ženách a pro ženy (2015)

Dvacet jedna východočeských autorů o mužích a pro muže (2016)

Dvacet pět východočeských autorů o cestách a cestování (2017).

Ve sborníku najdete mimo tvorby dalších třiadvaceti autorek a autorů také práce jičínských spisovatelů, a to Dragy Zlatníkové (próza „Kamenná holka“) a Václava France (soubor „Moje literární cestovní kancelář“ tvořená trojicí povídek „Nejen literární očekávání“, „Když zubaře (na dovolené) chytne zub“ a „Marseille“).

Docent Hrabinec se nechal slyšet, že by v příštím roce rád završil úspěšnou edici o jubilejní desátou knížku. Proslýchá se, že tématem budou literární práce o našich zvířecích domácích mazlíčcích.

A ještě si dovolím úryvek z úvodu Jiřího Hrabince jako pozvání k četbě: „Přeji vám, abyste stejně jako já, zde našli texty . K nimž byste se rádi i vícekrát vrátili. A pokud by vás některý z uvedených příběhů či obrázků inspiroval k dalšímu poznávání nových krajů, tak vám přeji šťastnou cestu – ve sborníku, ve skutečnosti i ve vaší fantazii.“

Václav

BABIČKA ZLATA VYPRACUJE

Ilustrace od pravnučky autorky
Elišky Zákoutské.

V úterý 24.října 2017 se konal v Městské knihovně v Nové Pace oficiální křest knihy Zlaty Zákoutské „Babička Zlata vypravuje.“ Měl jsem tu čest být průvodcem podvečerního křtu a s autorkou rozmlouvat. Zároveň jsem byl společně s ředitelkami knihoven v Nové Pace a Jičíně (Stanislava Benešová a Jana Benešová) kmotrem knihy.

Knížka „Babička Zlata vypravuje“ je vlastně bilančním ohlédnutím autorky za její tvorbou u příležitosti 85.narozenin. V jednotlivých kapitolách najdete vzpomínkové prózy, historky ze zdravotnictví, vzpomínku na fenku Molly, příběhy z přírody, pohádky a pověsti v nářečí, což je Zlatina specialita, ale

dokonce i poezii. Knížku ilustrovala autorčina pravnoučata.

Myslím si, že nejlépe Zákoutskou charakterizuje úryvek z její povídky „Krakonošova průba“, ve kterém se vlastně vyznává k lásce k rodným horám: „Zlatuška už neďála haňbu bráchoj ani svejm versteuníkům, ani horám. Čím byla věčí, tím víc a víc ty kerkonošský kopce, stráně a oudolí milovala. A když byla oupelně veliká, věďála, že by bez nich dočista umřela. A to je ta pravá láska k ronnýmú kraji i dyž je dersnej. A snád' právě proto.“ Václav

Připravujeme druhý ročník literární soutěže Střípky z Ráje

Ano, je to tak! Městská knihovna Antonína Marka Turnov a Tiskárna Apromotion Turnov se rozhodly, že po neuvěřitelném úspěchu prvního ročníku vyhlásí i druhý! V současnosti vybíráme porotu a doladujeme

několik drobností. Ve druhém ročníku bude jedna velká změna – téma totiž nebude volné, ale musí mít spojitost s Českým rájem (asociace mohou být však dosti volné). Pravděpodobně v říjnu 2017 vyhlásíme druhý ročník. Sledujte naše stránky a facebook. Děkujeme za přízeň!

<http://stripkyzraje.cz/aktuality/>

Křest knihy Literáti na trati. Zleva Alena Vávrová, hlavní editor František Tylšar a Václav Franc. Foto Martina Tylšarová.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 18. Číslo 11. Listopad 2017.

(5.listopadu 2017)

www.ikobra.cz